

د افغانستان د سولې او عدالت ملي حرکت
حرکت ملی صلح و عدالت افغانستان
افغانستان تینچلیک و عدالت ملی حرکتی
AFGHANISTAN NATIONAL MOVEMENT
FOR PEACE AND JUSTICE

اعلامیه او د لارې نقشه

د افغانستان د سولې او عدالت ملي خوځښت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

(سورت الحجرات ۱۰مه شمېره آیت)

ژباړه: يقيناً مؤمنان سره وروڼه دي، نو ځکه د خپلو وروڼو ترمنځ سوله (روغه جوړه) وکړئ، او د الله څخه وويريرئ ښايي چې پر تاسو رحم وشي.

(تفسير کابلی)

د هېواد له يو بل سره تړليو امنيتي، اقتصادي، بشري او سياسي بحرانونو په اړه د ژورې خواشيني په څرگندولو سره،

چې د افغانستان د اسلامي جمهوري نظام د دردناک او ناوړين زيروني سقوط په پايله کې رامنځ ته شوي دي او ياد بحرانونه ورځ تر بلې په دې اندازه پراخ او ژوريري چې هېواد يې له سختو گواښونو سره مخامخ کړی دی؛

دا چې د دې بحرانونو عوامل يوازې داخلي نه دي، نو ښکاره ده چې اغيزې به يې هم يوازې تر افغانستان پورې محدودې نه وي او نه به هم محدودې پاتې شي؛

په دې باوري يو چې د دې بحرانونو د کمښت او بشپړ حل په پار ملي او نړۍواله همکاري اړينه ده، ولې دا هر څه اوس مهال په هېواد کې د داسې حاکميت په شتون کې چې له ملي او نړۍوال مشروعيت څخه برخمن نه دی، ناشوني ښکاري؛

د دې په درک کولو سره چې د هېواد د اوسني نازک حالت په اړه سيمه او په ټوله کې نړۍواله ټولنه جدي انديښنې لري، خو هيڅ هېواد يا نړيوال بنسټ، د روان وضعيت د مهار کولو له پاره عملي برنامه تر لاس لاندې نه لري؛

له خپل مظلوم ملت سره د پيوستون او ملي مسؤليت، ديني او تاريخي رسالت د درک او احساس له مخې چې ملت له تېرو څلورنيمو لسيزو را پدېخوا په جگړې، ويني بهېدنې، لوړې، فقر، محروميتونو او دردونکي حالت کې شپې او ورځې سبا کوي او لا هم د بې شميره سختيو پر وړاندې مقابله کوي؛

بناً یو شمیر سیاسي او مذهبي مشران، د مدني ټولني غړي، د رسنيو استازي، علمي کادرونه او د هېواد د خصوصي سکتور استازي چې پکې ښځې او نارینه شامل دي، دې پایلې ته رسیدلي ترڅو د **سولې او عدالت له پاره ملي خوځښت** تر نامه لاندې سیاسي برنامه په لاره واچوي او خپل سیاسي موجودیت اعلان کړي. په هېواد کې د **تلیاتي سولې ټینګښت، د خلکو په رایو ولاړ سیاسي نظام را مینځته کیدل چې په هېواد کې د ټولو مېشتو وګړو اساسي آزادیو او بشري حقونو ته ژمن او پابند وي**، او همدارنګه بیا رغونه او پرمختګ د دې سیاسي او فکري بهیر اساسي موخې دي.

د ۱۴۰۰م کال د زمري د میاشتې په ۲۴ مې نېټې د افغانستان اسلامي جمهوري نظام نسکورول او د ملي روغې جوړې خبرې له ناکامۍ سره مخامخول، د ولس او هېواد په حق کې یوه ستره او نه بڅښوونکې جفا وه چې له امله یې شته نظام له منځه ولاړ، د بدبختیو بیلابیلو اړخونو ولسي نظم تخریب کړ او د خلکو ژوند له جدي ګواښ سره مخامخ شو، د افغانستان سیاسي او اقتصادي نظام وپاشل شو، د هېواد ډیری مېشت وګړي یې کوره شول، او هېواد د یو بل ناورین او د جګړې د دوام ډګر شو.

د افغانستان خلک غواړي ترڅو په دې و پوهیږي چې ولې په تیرو شلو کلونو کې د تپل شوي او ویجاړونکې جګړې تر څنګ، د جمهوري اسلامي نظام په بیلابیلو کچو کې د فساد شتون او د قانون د حاکمیت پر وړاندې سرغړونو له امله د افغانستان ولس په دې ونه توانیده چې له سترو ملي او نړۍوالو فرصتونو څخه د اقتصادي، ټولنیز او سیاسي پرمختګ په برخه کې ګټه پورته کړي؟ دا د افغانستان د خلکو مسلم حق دی چې غواړي ترڅو د یوې شفافي او رڼې پروسې له لارې د هېواد د سیاسي نظام د سقوط او د هېواد د سولې بهیر د اخلاکو داخلي او خارجي عوامل پیدا او وڅېړل شي، او وروسته بیا په ملي او نړۍواله کچه مسؤلې کړي تر عدلي او قضايي تعقیب لاندې ونیول شي.

د سولې او عدالت په ملي خوځښت کې شامل ټول ملګري هر وخت حاضر یو چې د ملت او خلکو پر وړاندې ځواب ویوونکي واوسو، او د حساب ورکونې په ملي او نړیوال روښانه بهیر کې ونډه واخلو او هم به د دې بهیر په تحقق کې فعالانه او صادقانه هلې ځلې کوو. زموږ مرام دا دی چې عدالت پلی شي او د ملت پر وړاندې تللی اعتماد بېرته ترلاسه شي ترڅو د هېواد ریښتوني بچیان وکولای شي په دې حساس وخت کې د ملت په ملاتړ ملي او تاریخي رسالت سرته ورسوي.

روښانه ده چې د وسلې په زور د جمهوري اسلامي نظام نسکورول او د اساسي قانون څنډې ته کول چې د اسلامي او نړۍوالو ارزښتونو پر بنسټ یې د قومونو، مذاهبو، ژبو او جنسیتونو حقوق او آزادی تضمین کړې وې لویه ملي بدبختي را مینځته کړې ده. د دې غمیزې په پایله کې، زموږ مظلوم ملت له ډېرو بدو تاریخي بحرانونو سره مخامخ شوی دی:

بشري او اقتصادي بحران د هېواد تر نيمايي ډېر وگړي له مطلقي لورې سره مخ کړي دي او د ملي اقتصاد د مديريت د بنسټونو او پروسو له سقوط سره د اوسني ناوړه وضعیت د لا ژورتيا او ورسره ترلي داسې غميزې خطر چې جبران يې سخت وي په بشپړه توگه د تصور وړ دی.

- **د بشري حقونو** اوسنی بحران په هېواد کې د بنځو له اساسي حقونو او ازاديو څخه تر ټولو بد سرغړاوی دی، چې په معاصره نړۍ کې يې ساری نه دی لیدل شوی. د نجونو پر مخ د بنونځيو تړل او په عمومي توگه له زده کړو او کار څخه د مېرمنو محرومول د ټولني روغتيا او سلامتيا، اقتصادي پرمختيا او د ټولني وده له جدي او نه جبرانېدونکي گواښ سره مخامخ کړې ده. د جگړيزو منازعاتو پر مهال د ملي وگړو پر وړاندې تاوتريخوالی، په جبري توگه له خپلو کورونو څخه د خلکو کوچول د عمومي عفوي د ادعا برخلاف د جنګي بنديانو قتلول، د افغانستان د اسلامي جمهوري نظام د ملي او نظامي مامورينو وژنه، د بيان آزادی او همدارنگه د سياسي فعاليتونو پر وړاندې محدوديتونو لا هم دوام لري. د دغه ډول حالت په پایله کې د هېواد لوستي طبقه د هېواد پرېښودو ته اړ شوې، عامه اداره او د هېواد اقتصادي او ټولنيز نظام له خورا مهمې بشري سرمايي څخه بې برخې کړی شوی دی. د سولې او عدالت ملي خوځښت په هېواد کې د بشري حقونو د سرغړونې يادې پيښې غندي، له اوسني حاکميت او نړۍ والې ټولني څخه په تکرار غوښتنه کوي چې د دې ډول پيښو مخنيوی وکړي او د هغې عاملين د عدلي څار لاندې و نیسي.

- د هېواد **امنيتي بحران** د سياسي مخالفينو پر وړاندې له تاوتريخوالي ډک سياست د عملي کيدو او د سياسي مشارکت په گډون له اساسي حقونو او ازاديو څخه د خلکو محرومول د دې سبب شوي چې دا بحران د هرې ورځې په تيردو سره لا ژور شي. په هېواد کې د خارجي تروريستي ډلو فعاليت او شتون، او د هغوي د رهبر، ايمن الظواهري راڅرگندېدل د اوسني حاکميت د ټولو شويو نړۍ والو ژمنو د ماتېدو ښکاره بېلگه ده او دا به د دې سبب وگرځي ترڅو هېواد مو د تروريزم ضد نه ختمېدونکي جنګ په لوی ميدان بدل شي، او هم به د سيمې او لويوو قدرتونو د نيابتي جگړو مرکز شي. دا په داسې حال کې ده چې زموږ سوله غوښتونکی ملت چې خپله د تروريزم قرباني دی، هېڅ کله نه غواړي چې هېواد مو د نړۍ د نيابتي جگړو او سياليو مرکز شي او نړۍ والې ټولني ته دې د تهديد ذريعه وگرځي. تروريزم که په هر شکل او ماهيت سره وي زموږ د ملي گټو او ديني ارزښتونو خلاف امر دی.

- **اوسنی سياسي بحران** د ملي حاکميت له اعمال څخه د ملت د محرمولو او د آزادو رايو له لارې د نظام د مشروعيت د تعين په لاره کې د پرتو خنډونو له امله په وجود راغلی. له ملت څخه د دې اساسي حق په اخستو سره، اوسنی حاکميت له ملي او نړۍ وال مشروعيت څخه بې برخې دی او د پورتنیو ذکر شويو بحرانونو د حل په پار د ملي او نړۍ والې همکارۍ فضا له منځه تللې ده. دا په داسې حال کې ده چې اوسني حاکميت پرته له ملي او نړۍ والې همکارۍ او ملاتړ څخه د هيڅ بحران د حل توانمندي نه لري.

د روانو حالاتو په پام کې نیولو او له اوسني بحراني وضعیت څخه د وتلو په موخه، د سولې او عدالت ملي خوځښت مؤسسانو پریکړه کړې چې لاندې سیاسي برنامه او د لارې نقشه چې پر اتو اساسي محورونو ولاړه ده او هدف یې د سولې ټینګښت او د خلکو پر اراده او رایه متکي نظام رامنځته کول دي، احترامانه د افغانستان شریف ملت او نړۍ والې ټولې د آگاهی له پاره وړاندې کړي او د تحقق له پاره یې نه سترې کیدونکې او دوامداره مبارزې ته دوام ورکړي.

لمړۍ: په هېواد کې روان بحرانونو نه یوازې د افغانانو ژوند او راتلونکې، بلکه د سیمې او نړۍ والې ټولې امنیت او ټېکاؤ هم له جدي ستونزو، ګواښونو او خطرونو سره مخامخ کړي دی او پرته له شکه د دې ګواښونو له منځه وړل، ملي او نړۍ والو ګډو هڅو او همکاريو ته اړتیا لري.

دویم: د هیواد اوسنیو بحرانونو ته تلپاتې حل لاره له پوځي لارو نه، بلکې یوازې د ټول شموله سیاسي توافق په مقصد د بین الافغاني رغنده خبرو اترو له لارې ممکنه ده.

په تېرو څلورو لسيزو کې د حکومتونو د ظهور او پرځولو عمومي تجربو ښودلې ده چې د جنگ او زور له لارې قدرت ته رسېدل د حل تلپاتې لاره نه ده. د خلکو د اساسي حقونو او آزادیو د له منځه وړلو په قیمت انحصاري، حزبي او ډله ایز حاکمیت تحمیلول د جنگ او منازعې د دوام لامل شوي او لا نور هم هېواد ژور بحران او ګډوډیو په لور بیایي. د حکومتونو دوام او پایښت د اغیزمنو سیاسي ځواکونو ترمنځ د تفاهم په رڼا کې د خلکو ازادې رایې ته د مراجعې، د ټولنیز عدالت په ټینګښت او د ټولو اتباعو د آزادیو او حقونو په تامین سره ممکن دی او بس.

درېیم: په هېواد کې د تلپاتې سولې او مشروع نظام له پاره د بین الافغاني مذاکراتو کامیابي په دې پورې تړلې ده چې د طالبانو تحریک او نړۍ والو ټولنه د دوچې له تړون سره سم په خپلو ژمنو صادقانه او پر پایله ولاړ عمل وکړي.

دا واضح کوو چې زموږ ټینګار په بین الافغاني مذاکراتو باندې کومه نوې سیاسي او د دوچې له تړون څخه دباندې مفکوره نه ده او باید په عجیبه سترګه ورته و نه کتل شي. د دوچې د تړون لورو د تروریزم په وړاندې مبارزې، د بهرنیو ځواکونو د وتل، بین الافغاني مذاکراتو او د نوي اسلامي دولت د تشکیل له پاره ټول ګډونه توافق ته رسیدلو په هکله ځانونه متعهد کړي دي. له دې تعهداتو څخه یوازې یو تعهد چې د بهرنیو ځواکونو وتل دي عملي شوی دی. د پاتې نورو تعهداتو په اړوند یا اصلاً عمل نه دی شوی او یا هم نیمګړی پاتې شوی.

په همدې اساس موږ پر طالبانو غږ کوو ترڅو پرته له کوم مخکنی شرط څخه د هېواد اوسني بحراني حالت د پای ته رسیدو په موخه په صادقانه او جدي ډول له نورو موثرو سیاسي او مدني لورو سره بین الافغاني مذاکرات پیل کړي او د سولې د تامین، ملي مشارکت، او د خلکو پر اراده ولاړ نظام د رامنځته کیدو له پاره ګامونه واخلي.

همدارنگه مور له نړيوالې ټولنې په ځانگړي توگه د امريکې متحده ايالاتو چې د دوچې د تړون يو لوری دی او هم د ملگرو ملتونو له امنيت شورا څخه چې د دې تړون تائيد يې کړی دی، غواړو ترڅو د شويو ژمنو په وړاندې خپل مسووليت ادا کړي، د دې توافقمې د تطبيق په لاره کې مانا لرونکي اقدامات او عملي گامونو پورته کړي ترڅو له خپل نړيوال اعتبار او د نړۍ د سولې او ثبات څخه ساتنه وکړي.

څلورم: د اسلامي عقايدو په رڼا کې د خلکو پر اراده او رايه ولاړ سياسي نظام ټينگښت چې د بشر حقونو او د خلکو اساسي آزاديو ته ژمن وي په هېواد کې دومداره سوله، ثبات او دنظام مشروعيت رامنځته کوي.

له بشري حقوقو څخه سرغړونه، له ميرمنو څخه د زده کړې او کار د حق اخستل، صحي خدماتو ته نه لاسرسی، او په سياسي او مدني مشارکت کې د مېرمنو نه شتون د دې سبب گرځي ترڅو د ټولنې ثبات، سوله، روان، او روغتيا اغېزمنه شي او د هېواد ټولنيزه او اقتصادي پرمختيا نه جبرانېدونکي زيان وويني.

هېواد مو داسې يو حکومت ته اړمن دی چې پرته له جنسيت او ټولنيزو تعلقاتو څخه د ملت د اساسي حقوقو او آزاديو ساتونکی وي، له اسلامي ارزښتونو، نړۍوالو نورمونو، د ټولنيز بيان له آزاديو، او له سياسي تشکيلاتو څخه په کلکه ملاتړ وکړي

په هېواد کې د يو داسې واحد سياسي نظام بنسټ کېښودل چې د تجزيې وړ نه وي، د خلکو پر اراده او رايه ولاړ وي، د ټينگښت بنياد يې د اسلام مابين دين او د خلکو نیک فرهنگي باورنه وي، همدارنگه عدالت او د نړۍوالو تعهداتو اصل ته ژمن وي، خپلواک او بې طرفه عدلي او قضايي نظام ولري، غيرمتمرکه اداره ولري چې د بنځو او نارينه په گډون د خلکو مشارکت د نظام د ټينگښت سبب شي او ولس ته ځواب ورکونه تضمين کړي د هېواد اصلي او اساسي اړتيا ده.

پنځم: د ملي مشارکت او ټولنيز عدالت پر بنسټ د ملي يووالي ټينگښت د ملت جوړونې، دولت جوړونې او په هېواد کې د سولې او ثبات د دوام تضمين کوي.

افغانستان د قومي تعدد، ژبني تنوع، مذهبي ترکيب او فرهنگي کثرت د ځانگړنو په درلودلو سره د سيمې له بډايه ملتونو څخه دي. زموږ دا فرهنگي او بډايه ملي پانگه کولی شي د تل لپاره زموږ په گران هيواد کې د اقتصادي او ټولنيز پرمختگ او سياسي يووالي اساس جوړ کړي.

د هېواد د مېشتو قومونو ترمنځ د شخړو رامنځ ته کول او قومي تعصباتو ته لمن وهل، د افغانستان د خلکو په حق کې ستره جفا ده. ځانگړو بهرنيو کړيو په دوامداره توگه هڅه کېږده ترڅو د افغانستان په بې ثباتي، جگړې او وړانې کې خپلې گټې وپالي. دغو کړيو تل هڅه کړي په افغانستان کې بهرنۍ تحميلي او نيابتي جگړه په دې ډول توجيه کړي چې گواکې د دوی کار نه دی او دا کار په افغانستان کې د قومي ستونزو له امله دی. زموږ د هېواد دښمنان په دې کوښښ کې دي چې په افغانستان کې د وينې بهېدنې او جگړې د

تداوم په پار جگړې ته نوی نوم او رنگ ورکړي او افغان ملت د سولې او تېکاؤ له عظیم نعمت څخه بې برخې کړي.

ټول سیاسي، مذهبي او مدني جریانونه او افغان اړخونه د طالبانو په شمول باید د خپلو خلکو تر څنګ د دې تباڼه کوونکو دسیسو په وړاندې په اتحاد او ملي خواخوږۍ ودریږي. د ملت د راتلونکي او سرنوشت خوندي کول، د سولې او ثبات دوام هغه وخت ممکن دی چې د افغانستان د خلکو د آزادو رایو او اردای پر اساس یو نوي ولسي دولت چې د اتباعو حقونو او آزادیو، ټولنیز عدالت او ملي مشارکت ته ژمن وي رامنځته شي.

علماء هغه ځلانده ستوري دي چې په خپلې پوهې او حکمت ټولني روښانه کوي، د دوی له لارې ملتونه وده کوي، تمدن وده کوي او دوی د ستونزو او ننگونو د حل لپاره ابتکار کوي، په ټولنه کې د انسانیت د گټو او د انسانیت د خدمت لپاره نه ستري کیدونکي هڅې په هغې پوهې، حکمت او وقار سره کوي چې دوی ته ورکړل شوي.

یو له مهمو لومړیتوبونو څخه چې علماء یې باید په دې وخت کې په پام کې ونیسي په ټولنو کې د سولې، عدالت، ثبات او ملي یووالی ټینګښت، د شخړو او جگړو د اورونو او د هغوی د لاملونو په له مینځه وړلو کې برخه اخیستل، او د ټولو ترمنځ د متقابل احترام روحیه ژوندۍ ساتل، د تعصب او قوم پالنې په له منځه وړلو کې باید خپل عظیم رسالت ادا کړي.

شپږم: د هېواد ټولو وګړو ته د عادلانه فرصتونو ویش، او ټولشموله اقتصادي وده، د جگړې د خطراتو په وړاندې د هېواد زیانمنېدنه راکموي او د سولې او ثبات پایښت یقیني کوي.

د جمهوري نظام له را پرځیدو وروسته غربت او اقتصادي مجبوریتونو له زغم څخه پورته حالت اختیار کړی، چې کولی شي د تیرو لسيزو په څیر د اجنبیانو لخوا د جنګ او بې ثباتۍ د دوام په موخه ترې ناوړه گټه پورته شي. دا د ټولو ملي سیاسي ځواکونو او مدني بنسټونو ملي وجیبه ده ترڅو ملي یووالی رامنځته کړي او د روان غربت د له منځه وړلو په موخه له هغو سیمه ییزو او نړیوالو فرصتونو څخه چې لا هم په دې لاره کې موجود دي اغیزمنه گټه پورته او موثر اقدامات تر لاس لاندې ونیسي.

موږ کولی شو په ملي یوالي خپل گران هېواد له فقر او د جگړې له وړانیو څخه وژغورو. د هېواد د کرنې او مالدارۍ له پاره فوق العاده او مناسب اقلیم، پریمانه طبیعي شتمنۍ او زموږ خوارې کښه انساني ځواک همدارنگه د سوداګریزو توکو، انرژۍ، مالوماتي تکنالوژۍ او مخابراتو په برخه کې د جنوبي او شمالي آسیا ترمنځ زموږ ستراتیژیک جغرافیایي موقعیت چې د مواصلاتي پول حیثیت لري له خورا زیات اهمیت څخه برخه مند دي. هغه څه چې د هېواد په زیاتو تاریخي پړاوونو کې یې وجود نه درلود او اوس هم نشته غوره او داسې مدیریت دی چې له اقتصادي، مالي او پولي فساد څخه پاک وي او له شته امکاناتو څخه د ملي

منافعو په چوکاټ کې د افغانستان د اقتصادي ودې او د خلکو د سوکاله ژوند د کچې د لوړاوي له پاره ترې ممکنه گټه پورته شي.

ځوانان د سولې په بهیر کې د ونډې اخیستنې له پاره اړین ځواک دی. دوی د جگړې له امله تر ټولو ډیر اغیزمن شوي دي او باید د مثبت بدلون د استازو په توګه د ملت په ویننیا او د خپل راتلونکي په جوړولو کې مهم رول ولوبوي. په هېواد کې نوی نظام باید د هېواد د ټولو ځوانانو له پاره په شمول دهغو چې د جنگ او نورو عواملو له امله معلولیت لري، د تحصیل، کار، جسمي، فکري او علمي ظرفیتونو د لوړاوي، په سیاسي، اقتصادي، اجتماعي او فرهنګي ژوند کې د دوی د ګډون له پاره زمینه برابره کړي.

دغه هیله او هدف هغه وخت ترلاسه کیدلی شي چې، د خلکو له آرادي او رايې څخه راوتلی نظام چې اساسي حقونو، ازاديو او په هېواد کې ټولنيز عدالت ته ژمن وي قايم شي او د هغې په رڼا کې تلپاتې سوله، ټوليز امنيت او فردي خونديتوب تامین کړل شي.

په دې ډول شرایطو کې پرته له شک څخه د هغو کډوالو له پاره په خپله خوښه د بیرته را ستندیدو زمینه برابریږي چې له تیرو څلورو لسيزو څخه د زیاتې مودې راهیسې د خپل ګران هېواد پرېښودو ته اړ شوي او په بهرنیو هېوادونو کې پي استوګنه غوره کړي. همدارنګه زموږ د خلکو هغه دوه نسلونه چې په آسیا، اروپا، شمالي امریکا او استرلیا کې له تیرو لسيزو راهیسې ژوند کوي، د اقتصادي ودې او پراختیا په موخه پي د اړتیا وړ لوړې او معاصرې نړیوالې زده کړې، مسلکي او فني علوم زده کړي دي او د ټولنيزې، سياسي او اقتصادي ودې په برخه کې پي زیاتې تجربې خپلې کړي، د ګران هېواد د ابادۍ او پرمختګ په لاره کې لوی انساني، اقتصادي او فرهنګي پانګه برابروي. له دې پرته له هېواد څخه وتلي مالي سرمایه بیرته خپل وطن ته راګرځي او په لوړه کچه د سالمې بهرنۍ پانګونې د جلب زمینه برابریږي.

همدارنګه باید ټینګار وکړو چې د افغانستان ارزي ذخایر د هېواد د وګړو او راتلونکو نسلونو ګډه پانګه ده چې د اقتصادي ثبات او د ملت د پېرلو د قدرت تضمین کوونکې ده. له دې کلیدي پانګې سره غیرمسؤلانه برخورد به په هېواد کې اقتصادي او بشري بحران لا پراخ کړي. دا چې افغان ملت د 2001 میلادي کال د 11م سپتمبر تروریستي پېښې د قربانیانو په څېر په تېرو څو لسيزو کې د نړیوال ترورېزم قرباني دی، باید د بل چا د تاوان پرې کولو ته مجبور نه کړل شي. موږ له نړیوالې ټولنې په درنښت هیله کوو چې یاده پانګه تر هغې چې د ملت په رایو یو مشروع نظام رامنځ ته شوی نه وي د امانت په څېر وساتي او په هېواد کې بشري اړتیاوو ته د رسیده ګۍ په پار خپلو ټولو سخاوت مندانه مرستو ته دوام ورکړي.

اووم: د افغانستان، سیمې او نړیوالې ټولنې د منافعو او ګډو همکاريو پر اساس ولاړ خارجي سیاست، د ګډې سولې، ثبات، امنیت او سوکالی د خونديتوب تضمین کوونکی دی.

پرته له شکه په وروستیو لسيزو کې زموږ سیمه په نړۍ کې یو له متزلزو او نارامه سیمو څخه وه او داسې دولتونه شتون لري چې عادت یې کړی ترڅو خپلې نیابتي جگړې د نورو په خاوره کې و څاري او په نتیجه

کې فقير هېوادونه د دوي د سياليو او گټو قرباني کېږي. په ډېر تأسف سره، په تېرو څلورنيمو لسيزو کې زموږ هېواد د دې بهرني تحميلي سياست له لاسه اوږده او ژوره قرباني ورکړې ده.

اوسنی حالات په وضاحت سره ښکاره کوي چې د سيمه یيزو امنيتي او سياسي سيالو په لړ کې له ترهگریزو ډلو څخه استفاده کول دوام لري او د نړیوال تروریزم ملاتړي هڅه کوي چې دا ډلې زموږ هېواد ته را ولېږدوي ترڅو د نړیوالې ټولنې قهرجن غبرگون په ځای پاتې شي. اوسنی حاکمیت ملي او دیني مسؤلیت لري ترڅو پرېږدي چې زموږ وطن د دې نړیوال تروریزم په ځاله او یا د لېږد په خوندي ځای بدل شي او د هېواد د بې طرفۍ تاریخي اصل تر سوال لاندې راشي.

په همدې ترتیب د هېواد پر تعلیمي بنسټونو ځانگړي او نظامي آیديالوژۍ تېل؛ کاملاً زموږ د مقدس دین له اساساتو او مقدساتو سره په ټکر کې دی چې له امله یې د ټولنې سالم فکري تهداب مختل او د هېواد ثبات له سترگواښ سره مخ کړی. ملت، اسلامي هېوادونه او نړیواله ټولنه په هېواد کې له تاوتریخوالي څخه د ډکې بنسټ پالنې د صدور د مراکز له امله گډه اندېښنه لري چې باید په جدي او چټکه توگه دې مورد ته پاملرنه وشي.

د دې دسیسو پر وړاندې د مبارزې یوازینی لاره د خلکو په رایو او ارادې او د اساسي قانون په رڼا کې د نظام تشکیل او د هېواد د وگړو اساسي حقوقو او آزادیو ته غاړه ایښودنه ده. هغه نظام چې د خلکو ملاتړ له ځان سره ونلري، نو نه شي کولای چې د دې مبارزې د اړتیا وړ توانمندي پیدا کړي. له تیرو په ځانگړي توگه د یو کال په موده کې د تر لاسه شویو تجربو څخه په گټه اخیستنې سره باید موجوده حاکمیت په دې وپوهیږي چې له ترهگری سره د مبارزې په برخه کې پرته له صادقانه پرمختگ او د خلکو په آراډه ولاړ ټولگډونه نظام ته راگرځیدو د افغانستان، سیمې او نړیوالې ټولنې ترمنځ په سياسي، امنيتي، اقتصادي او فرهنگي برخه کې د تلپاتې همکاريو رامنځته کول ممکن نه دي.

اتم: د سولې او عدالت ملي خوځښت د تلپاتې سولې د ټینګښت لپاره د خلکو پر اراده او رایه ولاړ نظام، د میرمنو او نارینه په گډون د اتباعو حقوق او اساسي ازادۍ، ټولنیز عدالت، ملي مشارکت او ملي یووالی په جدي توگه خپل هدف، تعهد او ماموریت گڼي او په قوت سره یې تعقیبوي.

د هېواد په دې حساسو شرایطو کې، موږ به یوازې د څاروونکي او نظارت کوونکي حیثیت ونلرو. موږ به د دايمي سولې د استقرار او د خلکو په آرادې د رامنځ ته کېدونکي نظام د تحقق له پاره په ملي او نړیواله کچه خپلو ټولو هڅو ته دوام ورکړو. د سولې او عدالت ملي حرکت، خپلې برنامې د خلکو د را یوځای کولو، د سياسي ډلو د همکاريو او د سیمې او نړیوالې ټولنې د ملاتړ د راجلبولو په منظور، په دوو اساسي محورونو کې تنظیموي:

اول: د تلپاتې سولې او د خلکو په رایه ولاړ نظام په موخه چې د افغانستان د خلکو اساسي حقوقو او آزادیو ته ژمن وي او د بین الافغاني مذاکراتو د تحقق له پاره هڅي؛

دويم: په هېواد کې د وگړو انساني او لومړنيو اړتياوو ته رسيدگي، د بشري حقوقو او ښځو د حقوقو د رعايت په موخه د نړۍ والو او ملي هڅو پياوړتيا؛

دا حرکت له ټولو سياسي اړخونو، نړۍ والې ټولنې او همدارنگه طالبانو څخه په پوره خلوص غواړي ترڅو پرته له مخکني شرط څخه د بېرنيو بين الافغاني مذاکراتو د تحقق له هڅو څخه ملاتړ وکړي او د بشري او ميرمنو حقونو د خونديتوب او د افغانستان د خلکو اساسي انساني اړتياوو ته د رسيدگي په موخه گډې هڅې تر لاس لاندې و نيسي.

زموږ غږ د سولې، د يو بل منلو، په هېواد کې د ټولو قومي، مذهبي، ښځو او سړيو، بيلابيلو قشرونو په گډون د افغانستان د اتباعو د اساسي حقونو د تامين، د مذاکرې پر بنسټ سياسي او ټول گډونه بين الافغاني روغې جوړې ته د رسيدو له لارې د منازعې د باطلې دورې او جنگ د پای ته رسيدو او د افغانستان د خلکو د گډ او ټوليز برخليک د بهبود غږ دی.

د گډون، عدالت او سولې له غږ سره يوځای شئ!

د پاکو شهيدانو روح او ارواه دې ښاده وي،

زموږ مؤمن، عدالت او آزادي غوښتونکی ملت دې ښاد وي!

د دې اعلاميې په پای کې له دوه سوه څخه زيات د سولې او عدالت ملي حرکت د ټولو مؤسسينو په استازولي، د ښځو او نارينه وو په گډون، سياسي، مدني او مذهبي شخصيتونه او جريانونه، تکنوکرات او دولتي شخصيتونه، د ولس منتخب استازي، د مدني ټولنې غړي او علمي کادرونه او رهبران، او د خصوصي سکتور استازي لاسليک کوي.

د افغانستان د سولې او عدالت ملي حرکت د بنسټ ایښودونکو نومونه او تخلصونه د الفبا په ترتیب (تخلص)

Name	نام	شماره
Azizullah Aral	عزیزالله آرال	۱
Mohammed Ishaq Atmar	محمد اسحاق اتمر	۲
Mohammed Haneef Atmar	محمد حنیف اتمر	۳
Gulalai Achakzai	گلالی اچکزی	۴
Laila Ehrari	لیلا احراری	۵
Surya Ahmadyar	ثریا احمد یار	۶
Hamida Ahmadzai	حمیده احمدزی	۷
Hamid Ahmadzai	حمید احمدزی	۸
Mohammed Nabi Ahmadzai	جنرال محمد نبی احمدزی	۹
Huma Ahmadi	هما احمدی	۱۰
Malalai Eshaqzai	ملالی اسحاق زی	۱۱
Asadadullah	جنرال اسدالله	۱۲
Khalid Asghari	خالد اصغری	۱۳
Mohammed Ullah Afzali	محمد الله افضلی	۱۴
Mir Afghan	میرافغان	۱۵
Said Afandi	جنرال سید افندی	۱۶
Surai Akbari	ثریا اکبری	۱۷
Noor Akbari	نور اکبری	۱۸
Dr Khadija Elham	داکتر خدیجه الهام	۱۹
Mohamood Elias	محمود الیاس	۲۰
Sabri Andarr	صبری اندر	۲۱
Amanzeb Ansari	امانزیب انصاری	۲۲

Jamahir Anwari	جماهير انورى	۲۳
Dr Bakhtiar Urtaq	داکتر بختيار اورتاق	۲۴
Aurang Zeb	اورنگ زيب	۲۵
Ewaz Bek Bek Oghli	عوض بيک بيک اوغلى	۲۶
Farukh Leqa Onchizadah	فرخ لقا اونچى زاده	۲۷
Baktash Eshji	بكتاش ايشچى	۲۸
Dr Abdul Wali Aqboloot	داکتر عبدالولى آقبولوت	۲۹
Abdul Khaliq Aqsai	جنرال عبدالخالق آقساى	۳۰
Shugufa Bakhtari	شگوفه باختري	۳۱
Simeen Barakzai	سيمين بارکزي	۳۲
Bakht Beg	بخت بيگ	۳۳
Suria Barna	سوريه برنا	۳۴
Darya Khan Baheer	دریا خان بهير	۳۵
Dr Fazil Ahmad Burget	داکتر فضل احمد بورگيت	۳۶
Ahmad Shah Bayat	احمد شاه بيات	۳۷
Rahman Nazar Biliam	رحمن نظر بيليم	۳۸
Maulood Udin Popal	مولد الدين پوپل	۳۹
Munir Tarakhail	منير تره خيل	۴۰
Mohammad Fahim Tinmis	محمد فهيم تينمس	۴۱
Suria Sabir	ثريا صبير	۴۲
Mohammed Ghaus Janbaz	محمد غوث جانباز	۴۳
Sultan Ali Jawed	سلطانعلی جاويد	۴۴
Aziza Jalees	عزيزه جليس	۴۵
Mohammed Hafiz Jalali	محمد حافظ جلالی	۴۶
Said Babur Jamal	سيد بابر جمال	۴۷
Abdul Hakim Jouzjani	عبدالحكيم جوزجانی	۴۸

Faqir Mohammed Jouzjani	جنرال فقير محمد جوزجانی	۴۹
Mohammed Ayob Jouzjani	حاجی محد ایوب جوزجانی	۵۰
Fariba Charkhi	فربیا چرخي	۵۱
Arab Shah Chamtoo	جنرال عرب شاه چمتو	۵۲
Nabila Habibi	نبيله حبيبي	۵۳
Dad Mohammed Harifi	دادمحمد حريفي	۵۴
Hassibullah	حسيب الله	۵۵
Enayetullah Hafeez	عنایت الله حفيظ	۵۶
Saadullah Haqyar	سعدالله حقيار	۵۷
Lailuma Hakami	ليلما حکمی	۵۸
Ahmad Wali	احمد ولي	۵۹
Mohammed Haleem	محمد حليم	۶۰
Farida Hamidi	فريده حميدى	۶۱
Nooria Hamidi	نوريه حميدى	۶۲
Khudaidad	جنرال خدايداد	۶۳
Ferozan Khalilyar	فروزان خليليار	۶۴
Sana Ullah Zazai	ثنا الله خاخي	۶۵
Danish Ahmad Danishwar	دانش احمد دانشور	۶۶
Mohammed Haneef Danishyar	محمد حنيف دانشيار	۶۷
Nilab Dehqan	نيلاب دهقان	۶۸
Kobra Dehqan	کبرا دهقان	۶۹
Mohammed Zahir Dawran	محمد ظاهر دوران	۷۰
Masooda Dostyar	مسعوده دوستيار	۷۱
Jamhur Doghan	جمهور دوغن	۷۲
Paighambar Doghan	پيغمبر قل دوغن	۷۳
Dr Mobarez Rashidi	داکتر مبارز راشدی	۷۴

Sabrudin Rahmani	صبرالدين رحمانى	۷۵
Abdul Rahman Rahman	عبدالرحمن رحمن	۷۶
Yaqub Ali Rahimi	يعقوب على رحيمى	۷۷
Shaima Rustamian	شيماء رستميان	۷۸
Basira Rasuli	بصيره رسولى	۷۹
Fawzia Rawoofi	فوزيه روفى	۸۰
Najia Rawoofi	ناجيه روفى	۸۱
Ahmad Jawed Rawoof	احمد جاويد رووف	۸۲
Shila Zari	شيلاء زارع	۸۳
Zarmina Zari	زرمينه زارغ	۸۴
Sharifa Zurmati	شريفه زرمتى	۸۵
Ghulam Mohammed Zalmay	غلام محمد زلمى	۸۶
Habib Zalmai	حبيب زلمى	۸۷
Najla Zamani	نجلاء زمانى	۸۸
Dr Farooq Zamani	داكتر فاروق زمانى	۸۹
Said Noorullah Sadat	سيد نورالله سادات	۹۰
Mojiba Sadat	مجيبة سادات	۹۱
Said Ahmad Shah Sadat	سيد احمد شاه سادات	۹۲
Sayera Shakib Sadat	سايره شكيب سادات	۹۳
Fateh Khan Saaie	جنرال فتح خان ساعى	۹۴
Mohammed Alim Saaie	محمد عالم ساعى	۹۵
Taqi Salik	ماستر تقى سالک	۹۶
Hassibullah Stanekzai	حسيب الله ستانکزى	۹۷
Mohammed Masoom Stanekzi	محمد معصوم ستانکزى	۹۸
Lina Sarbiland	لينا سربيلند	۹۹
Nazar Mohammed Sangeen	نظر محمد سنگين	۱۰۰

Said Esmatullah	سید عصمت اللہ	۱۰۱
Said Abdul Ghafar Saidzadah	سید عبدالغفار سیدزادہ	۱۰۲
Taj Sirat	تاج سیرت	۱۰۳
Mohammed Ajmal Shapoor	محمد اجمل شاہ پور	۱۰۴
Najiba Sharif	نجیبہ شریف	۱۰۵
Nooria Sharifi	نوریہ شریفی	۱۰۶
Mohammed Yama Shams	محمد یما شمس	۱۰۷
Dr Jalil Ahmad Shams	داکتر جلیل احمد شمس	۱۰۸
Yagana Shahab	یگانہ شہاب	۱۰۹
Shirin Shahabi	شیرین شہابی	۱۱۰
Dr Mehrabudin Shirzad	دکتر محراب الدین شیرزاد	۱۱۱
Abdul Rasool Sabir	عبدالرسول صابر	۱۱۲
Zaifanoon Safi	ذیفنون صافی	۱۱۳
Yousef Safi	یوسف صافی	۱۱۴
Mohammed Hussain Salihi	محمد حسین صالحی	۱۱۵
Jan Aqa Sayem	جان آقا صایم	۱۱۶
Halima Sadaf	حلیمہ صداف	۱۱۷
Khwaja Ferotan Sidiqi	خواجہ فروتن صدیقی	۱۱۸
Dr Najiba Ziayee	داکتر نجیبہ ضیایی	۱۱۹
Najibullah Abed	نجیب اللہ عابد	۱۲۰
Atifa	عاطفہ	۱۲۱
Dr Alima	داکتر عالمہ	۱۲۲
Abdul Khaliq	حاجی عبدالخالق	۱۲۳
Abdul Azim	عبدالعظیم	۱۲۴
Kamaluldin Arab	جنرال کمال الدین عرب	۱۲۵
Abdul Shafi Azizi	عبدالشفیع عزیز	۱۲۶

Najibullah Azizi	نجيب الله عزيزى	۱۲۷
Rohullah Atae	روح الله عطايى	۱۲۸
Salamat Azimi	سلامت عظيمى	۱۲۹
Rida Azimi	ريدا عظيمى	۱۳۰
Abdul Qadir Azimi	عبدالقدير عظيمى	۱۳۱
Toba Azimi	توبا عظيمى	۱۳۲
Eqbal Ali	جنرال اقبال على	۱۳۳
Ali	على	۱۳۴
Mehrab Ali	محراب على	۱۳۵
Mohammed Ali	محمد على	۱۳۶
Esmatullah Alizai	عصمت الله على زى	۱۳۷
Mohammed Ajmal Omar	محمد اجمل عمر	۱۳۸
Shahnaz Ghausi	شهناز غوثى	۱۳۹
Abdul Haq Ghor	عبدالحق غورى	۱۴۰
Basir Ahmad Faizi Ghoriani	بصير احمد فيضى غوريانى	۱۴۱
Abd Ghani Ghoriani	عبد غنى غوريانى	۱۴۲
Nisar Ahmad Ghoriani	نثار احمد غوريانى	۱۴۳
Yasameen Ghiasi	ياسمين غياسى	۱۴۴
Fateh	فاتح	۱۴۵
Asadullah Farahi	اسدالله فراهى	۱۴۶
Malik Faisal Farahi	ملك فيصل فراهى	۱۴۷
Abdul Nasir Farahi	عبدالنصير فراهى	۱۴۸
Ferishta Farah	فرشته فرح	۱۴۹
Fardin	فردين	۱۵۰
Dr Fardina	داكتر فردينا	۱۵۱
Asad Farhad	اسد فرهاد	۱۵۲

Zabiullah Farhang	ذبیح اللہ فرهنگ	۱۵۳
Nek Bakht Fahimi	نیک بخت فہیمی	۱۵۴
Sabor Formoli	جنرال صبور فورملی	۱۵۵
Humayoon Fawzi	محمد ہمایون فوزی	۱۵۶
Qasim	قاسم	۱۵۷
Lutfullah Qoraishi	لطف اللہ قریشی	۱۵۸
Najiba Qoraishi	نجیبہ قریشی	۱۵۹
Musafir Qoqandi	مسافر قوقندی	۱۶۰
Mohammed Shakir Kargar	محمد شاکر کارگر	۱۶۱
Sanjar Kargar	سنجر کارگر	۱۶۲
Baktash Kargar	بکتاش کارگر	۱۶۳
Zarmina Kakar	زرمینہ کاکر	۱۶۴
Palwasha Kakar	پلوشہ کاکر	۱۶۵
Fariaba Kakar	فربیا کاکر	۱۶۶
Dr Said Ibrahim Kamil	دوکتور سید ایراہیم کامل	۱۶۷
Shir Aziz Kamawal	شیر عزیز کامہ وال	۱۶۸
Zabiullah Kalim	ذبیح اللہ کلیم	۱۶۹
Mohammed Kamal	محمد کمال	۱۷۰
Nilab Kamalzai	نیلاب کمالزی	۱۷۱
Mohammed Kamin	محمد کمین	۱۷۲
Farzana Kochi	فرزانہ کوچی	۱۷۳
Ali Gauhar	جنرال علی گوہر	۱۷۴
Dr. Said Mohammed Alim Labib	دوکتور سید محمد عالم لبیب	۱۷۵
Mohammed Baqir	محمد باقر	۱۷۶
Abdul Qadir Malia	عبدالقادر مالیه	۱۷۷
Mohammed Mobin	محمد مبین	۱۷۸

Hila Mujtaba	هيله مجتبی	۱۷۹
Farhad Majidi	فرهاد مجیدی	۱۸۰
Bahadur Majidi	بہادر مجیدی	۱۸۱
Nazar Mohammed	نظر محمد	۱۸۲
Mohammed Shafiq	محمد شفیق	۱۸۳
Murad Ali Khan	مراد علی خان	۱۸۴
Asadullah Muradi	اسد اللہ مرادی	۱۸۵
Amir Samad Muradi	امر صمد مرادی	۱۸۶
Safa Mazari	صفا مزاری	۱۸۷
Mohammed Esa Mesbah	محمد عیسیٰ مصباح	۱۸۸
Mohammed Mostafa	محمد مصطفیٰ	۱۸۹
Mohammed Haroon Milati	محمد ہارون ملتی	۱۹۰
Jarullah Mansuri	جار اللہ منصور	۱۹۱
Mohammed Sami Mohmand	محمد سمیع مہمند	۱۹۲
Khalid Mohmand	خالد مومند	۱۹۳
Abdul Azim Momand	عبد العظیم مومند	۱۹۴
Safia Milad	صفیہ میلاد	۱۹۵
Najia	ناجیہ	۱۹۶
Mohammed Nasir	محمد ناصر	۱۹۷
Menhaj Udin Nasiri	منہاج الدین ناصری	۱۹۸
Hakim Nasiri	حکیم ناصری	۱۹۹
Aminudin Nasiri	امین الدین ناصری	۲۰۰
Fawzia Nasiryar	فوزیہ ناصریار	۲۰۱
Wali Shah Nayebzadah	ولی شاہ نایب زادہ	۲۰۲
Ruqia Nayel	رقیہ نایل	۲۰۳
Nisar Ahmad	نثار احمد	۲۰۴

Najila	نجیلا	۲۰۵
Atiqullah Nasrat	عتیق اللہ نصرت	۲۰۶
Khudai Birdi Nazari	خدای بیردی نظری	۲۰۷
Naqibullah	نقیب اللہ	۲۰۸
Dr Ghulam Sakhi Noor Oghli	داکتر غلام سخی نوراوغلی	۲۰۹
Hawa Alam Nooristani	حوا علم نورستانی	۲۱۰
Qamar Banu Nooristani	قمربانو نورستانی	۲۱۱
Muzhda Naurozi	مژده نوروژی	۲۱۲
Esmatullah Nekzad	عصمت اللہ نیکزاد	۲۱۳
Sabira Nekzad	صابره نیکزاد	۲۱۴
Dr Faraidoon Hashimi	داکتر فریدون هاشمی	۲۱۵
Said Mohammed Khalid Hashimi	سید محمد خالد هاشمی	۲۱۶
Dr Hadi Hidayeti	داکتر هادی هدایتی	۲۱۷
Baryalai Helali	بریالی هلالی	۲۱۸
Wahdadullah	وحدت اللہ	۲۱۹
Dr Mohammed Qasim Wafayizadah	داکتر محمد قاسم وفاپی زاده	۲۲۰
Victoria	ویکتوریا	۲۲۱
Yargul Khan	یارگل خان	۲۲۲
Yasin Khan	یاسین خان	۲۲۳

۲۳ میزان ۱۴۰۱ (۱۵ اکتوبر ۲۰۲۲)

آمو amu.tv